

NEDERLANDSCHE PLANTENZIEKTENKUNDIGE (PHYTOPATHOLOGISCHE) VEREENIGING

TIJDSCHRIFT OVER PLANTENZIEKTEN

ONDER REDACTIE VAN

IR N. VAN POETEREN, PROF. DR W. K. J. ROEPKE EN
PROF. DR JOH^A WESTERDIJK

41e Jaargang

5e aflevering

Mei 1935

KORT VERSLAG
VAN DE ONDERZOEKINGEN OVER DE IEPENZIEKTE,
VERRICHT IN HET LABORATORIUM WILLIE
COMMELIN SCHOLTEN, GEDURENDE 1934

GEVOELIGHEIDSONDERZOEK

Infectieproeven met *Graphium ulmi* werden verricht in de proeftuinen te:

Baarn (op zaailingen van Europeesche iepen);

Utrecht (hoofdzakelijk op zaailingen van Europeesche iepen).

Verder namen wij infectieproeven op de volgende kweekereien:

Stadskwekerij Den Haag, (hoofdzakelijk op zaailingen van verschillende iepen en op enten van uitgezochte zaailingen);

Stadskwekerij Haarlem (op enten van uitgezochte zaailingen);

Stadskwekerij Utrecht, (op enten van uitgezochte zaailingen en van enkele Aziatische soorten).

Kweekerij Rijkswaterstaat Amersfoort, (op enten van uitgezochte zaailingen en van enkele Aziatische soorten).

Het aantal infecties bedroeg ongeveer 2650.

Er werden nogmaals een aantal infectieproeven genomen op verschillende Aziatische iepensoorten en -variëteiten. *U. pumila* en *U. pumila pinnato-ramosa* betoonden zich wederom weinig gevoelig, terwijl bij *U. laciniata nikkoensis*, *U. macrocarpa*, den Karagatch-iep en *U. Wilsoniana* na de infectie soms ernstige ziekteverschijnselen optraden. Hieruit blijkt weer, dat niet alle enten

van de genoemde soorten resistent zijn.

Zaailingen van *U. foliacea*, *U. glabra*, *U. glabra fastigiata* en *U. pumila* werden op hun gevoeligheid onderzocht.

De zaailingen van *U. glabra fastigiata*, hoewel minder vatbaar dan die van *U. glabra*, bleken toch geenszins onvatbaar.

Wat de enten van zaailingen betreft, die in vorige jaren om hun mindere gevoeligheid voor de ziekte waren uitgezocht, kunnen wij het volgende mededeelen.

In het begin van 1934 werd aan de kweekers, die dit wenschten, enthout afgegeven van de nummers 1 en 24, onder de voorwaarde, dat deze gedurende de eerste twee jaren niet mochten worden verhandeld. In den zomer van 1934 is weer gebleken, dat no 24 inderdaad een groote resistentie tegen de iepenziekte bezit. No 1 heeft echter na de kunstmatige infectie meer ziekteverschijnselen vertoond, dan wij hadden verwacht. Ook proeven met kevers op hooggeënte exemplaren van no 1 wezen er op, dat deze iep niet onvatbaar is voor de ziekte. Het is dus zaak no 1 niet in groote hoeveelheden aan te planten alvorens beter bekend is hoe hij op de natuurlijke infectie reageert. Het is niet onmogelijk dat deze reactie minder hevig zal blijken.¹⁾

Wegens te groote vatbaarheid worden de nummers 30 en 37 bij de volgende proeven uitgeschakeld. De andere nummers zullen wij nog verder op hun gevoeligheid onderzoeken. Zij reageerden bijna alle in meerdere of mindere mate positief op de kunstmatige infectie en al is hun vatbaarheid geringer dan die van den Hollandschen iep, zij is waarschijnlijk grooter dan die van no 24.

In samenwerking met Ir FRANSEN werden enkele proeven genomen met het doen vreten van al of niet kunstmatig met sporen van *Graphium ulmi* besmette kevers aan verschillende iepen. De resultaten van deze proeven zullen t.z.t. worden gepubliceerd.

BEMESTING IN VERBAND MET INFECTIE

Zaailingen van *U. americana* en *U. laevis* werden gekweekt in scherp zand, waaraan verschillende voedingszouten waren toegevoegd. Nadat ze hierin eenige maanden gegroeid hadden, werden ze met *Graphium ulmi* geïnfecteerd. Doordat echter de voedingszouten in te groote hoeveelheid waren toegevoegd, vertoonden de planten beschadigingen, waardoor het resultaat van de infectie moeilijk was waar te nemen. In November werden alle geïnfec-

¹⁾ Inmiddels is no 1 door het Iepen ziekte-Comité ingetrokken, daar men dit type te vatbaar acht voor verderen aanplant.

teerde planten afgesneden, om de verkleuring van het hout te kunnen nagaan. Er bleek geen duidelijk verschil te bestaan in de mate van houtverkleuring bij de verschillend bemeste planten.

TENTOONSTELLINGEN, ENZ.

Vanwege het laboratorium „W. C. Scholten” werd medewerking verleend aan een tentoonstelling te Leeuwarden op 12-14 Sept., die door het Iepenziekte-Comité was georganiseerd.

Een kleine hoeveelheid tentoonstellingsmateriaal werd ingezonden op de paddenstoelententoonstelling in het Zuider-Volkshuis te Rotterdam.

In October bezocht de Nederl. Boschbouwvereeniging het Laboratorium „W. C. Scholten”, waarbij bijzondere aandacht aan het iepenziekte-onderzoek werd besteed.

Dr C. J. BUISMAN verrichtte de werkzaamheden, die samenhangen met het onderzoek, hierin wat de infectieproeven betreft bijgestaan door Mej. Y. le Cosquino de Bussy, biol. dra.

Aan allen, die hun hulp verleenden bij het onderzoek, brengen wij hier een woord van hartelijken dank. Zonder de vriendelijke medewerking van verschillende personen uit de wetenschap en uit de praktijk zou het ons niet mogelijk zijn, de onderzoekingen op zoo'n uitgebreide schaal te doen plaats vinden.

Prof. Dr JOHA WESTERDIJK.